

Ще Блонський у 1917 р. писав, що у статевому вихованні повинна стояти установка на сім'ю, на моральні критерії створення сім'ї.

Виховання сім'янина, на наш, погляд повинне включати:

- мотивацію потреби до створення сім'ї;
- формування морально-психологічної готовності до вступу в шлюб;
- моделювання психологічної установки на дітей, як вершину кохання, виховання їх у сім'ї;
- бережне ставлення чоловіка до дружини як матері його дітей, берегині родини; дружини до чоловіка як батька її дітей, захисника й опори у житті для сім'ї;
- турботу про єдність моральної свідомості й сексуальної поведінки.
- Умовами ефективного виховання сім'янина повинні виступати:
- усвідомлення себе як носія певної статі;
- розуміння себе як члена родини, освоєння різних сімейних ролей у певні відрізки часу;
- прояв толерантності до своїх рідних.
- Переживання потреби збереження сімейних відносин, кола сімейних цінностей.

Завдання вихователів – забезпечити перехід від побутового досвіду сімейного життя учнів до наукових уявлень процесу створення сім'ї, взаємодії статей. Форми реалізації виховних задач по формуванню сім'янина – найрізноманітніші і залежать від творчості педагогів.

ПОЛТАВСЬКИЙ БІШОФІТ ТА ЙОГО ЗАСТОСУВАННЯ

Шабельник О.О. (м. Полтава)

Близько двохсот мільйонів років назад під дією тектонічних процесів первісне море опинилося під товщею гірських порід. Сольовий склад його був дивно спорідненим біологічним організмам: великий зміст магнію, калія, кальцію, йоду, бромі і багатьох мікроелементів благотворно позначилося на зародженні і розвитку життя на Землі.

Зараз пласт залягає на глибині більше двох кілометрів і має температуру близько ста градусів, тому добути мінерал представляє значну трудність. Під величезним тиском нагнітається артезіанська вода, яка розчиняє мінерал. На поверхню зі свердловини виходить гарячий маслянистий розсіл, який в уникненні руйнування мінералів потрібно захистити від контакту з металом, повітрям і світлом. Тільки тоді повністю зберігаються всі мікро- і ультрамікроелементи і лише тоді можливе використання всіх благотворних властивостей Полтавського бішофіту.

Бішофіт- це кристалічна сіль, що залишилася від випаровування стародавнього моря, вперше виявлена в цехштейнових відкладеннях Німеччини німецьким вченим Густавом Бішофом, на честь якого вона і була згодом названа.

У викопному стані бішофіт зустрічається у вигляді соляної зернисто-кристалічної породи. У чистому вигляді кристали бішофіту прозорі, але можуть мати біле, рожеве і буре забарвлення залежно від домішок.

Бішофіт має гіркувато-солоний гострий пекучий смак, твердість його 1,5; питома вага 1,59-1,61 г/см³, електропровідний. Встановлено, що бішофіт містить в своєму складі декілька десятків мікроелементів, концентрація деяких з яких наближається до промислово значущою. У ній міститься також незначна кількість сульфатних мінералів і група гідролюд.

Зустрічається бішофіт на багатьох континентах, в різних за віком відкладеннях, зокрема в сучасних. У колишньому СРСР знахідки у вигляді незнач-

них покладів відомі в Західній Україні, Білорусії, Казахстані. Всі знахідки були у вигляді малопотужних (до 3-7 м), непротяжних пластів.

Пройшовши через серію експериментальних і клінічних досліджень, вдалося встановити біологічно і біохімічно обумовлену дію Полтавського бішофіту на перебіг багатьох захворювань, його багатобічний профілактичний і лікувальний ефект. Вченими і практичними лікарями Полтави, Дніпропетровська, Запоріжжя, Одеси одержані позитивні результати застосування Полтавського бішофіту в кардіології, гастроентерології, отоларингології, ревматології, травматології, стоматології, косметології, а також при лікуванні радіаційних захворювань у ліквідаторів аварії на ЧАЕС.

Але основне призначення Полтавського бішофіту це захист нафтогавих свердловин від гідратуутворення та корозії. Адже на протязі багатьох років вчені працювали над цим питанням, і, нарешті, знайшли спосіб захисту свердловин. Розроблено на основі розчинів бішофіту нову рецептуру комплексних інгібіторів гідратуутворення і корозії.

Натуральний Полтавський Бішофіт проходить складну електрокаталітичну обробку, повністю зберігає весь комплекс природних макро-, мікро- і ультрамікроелементів; має жовтуватий або зеленуватий опалесцируючий відтінок, приймний легкий аромат, не дає осаду і, природно, **видобувається тільки в Полтаві**. Решта всієї продукції з схожою назвою є або фасованою технічною сировиною, або хімічними солями без всяких біологічних властивостей.

Вміст мікроелементів встановлено атомно-емісійним та атомно-абсорбційним методами спектрального аналізу. Чутливість методів спектрального аналізу становить 10^{-5} %. Похибка виявлення кожного елемента, присутнього в концентрації 10^{-4} %, не перевищувала 3-5 %.

Результати аналізу проб розчинів бішофіту на вміст мікроелементів свідчать, що концентрації Si, Al, Ti, B знаходяться на рівні тисячних часток відсотка $0,95-1,03 \cdot 10^{-3}$ %; Mn, Cu, Ag – на рівні десятитисячних часток відсотка, а Zr, Co, Ni, Cr, Be, As, Ga, Mo, Ge, V, Y, La, Rh, Sn, Sb, Bi, Se, Au, Pt – нижче межі чутливості атомно-емісійного і атомно-адсорбційного методів спектрального аналізу.

Тому використання комплексних інгібіторів на основі кальцій хлориду було поступово замінено на більш ефективний та технологічний комплексний інгібітор на основі бішофіту.

Література

1. Дмитренко В. І. Перспективи створення нових інгібіторів гідратуутворення на основі бішофіту / В. І. Дмитренко, І. Г. Зезекало, О. О. Іванків // Нафтова і газова промисловість. – 2008. – № 3. – С. 41-43.
2. http://www.ogbus.ru/authors/Grunvald/Grunvald_1.pdf.
3. Аносов В. Я. Основы физико-химического анализа / Аносов В. Я., Озерова М. И., Фиалков Ю. Я. – М. : Наука, 1976. – 503 с.
4. Семин В. И. Бишофит – один из ингибиторов гидратообразования / В. И. Семин // Научно-технический прогресс в технологии комплексного использования ресурсов природного газа : [научн. тр. ВНИИгаз]. – М. : ВНИИгаз, 1989. – С. 79-82.

МЕДОНОСНІ БДЖОЛИ ТА ЇХ ВОРОГИ

Шаповалова К.Д., Новописьменний С.А. (м. Полтава)

Бджоли (лат. Anthophila, або Apiformes) – перетинчастокрилі комахи споріднені з осама і мурашками. Існує близько 20 тисяч видів бджіл. Їх можна виявити на всіх континентах, окрім Антарктиди. Бджоли харчуються нектаром і пилок, використовуючи нектар в основному як джерело енергії, а пилок для